

schilderij in zijn totale compositie te beïnvloeden. Zoo gelijken de varieerende individuen van een soort, als zoovele kopieën van het zelfde schilderij, hetgeen PLATO eigenlijk al ons geleerd heeft (44). Niet minder duidelijk sprak onlangs Prof. BOLK (45) zich uit voor eene evolutie op grond van gepraeformeerde, de ontwikkeling determineerende factoren: „Dat dus evolutie voor het organische rijk was en is, wat voor een enkel organisme de groei is”.

Voor deze opvatting bestaan geen streng wetenschappelijke bewijzen, alleen aanwijzingen. Bovendien is de evolutie, voorzoover deze er geweest is en is, evenals alle historie er slechts één keer, terwijl de ontwikkeling uit het ei een proces is, dat zich voortdurend herhaalt.

Maar in ieder geval is de genoemde evolutie-hypothese zuiver logisch een belangrijk betere dan de Darwinistische of Lamarckistische afstammingsleer.

Zij verklaart bij monde van vele biologen van dezen tijd, de eenheid van het levende als gegrond in één idee en de veelvormigheid als een realiseering van steeds andere typen volgens vaste immanente wetten.

Zoo is de evolutie realiseering in steeds nieuwe en hooger vormen van wat ideëel is gepraeformeerd en gedetermineerd.

Voor deze realiseering meent de descendentieleer de stofelijke voorwaarden te vinden in de nooit onderbroken reeks materiele toestanden, waarin de individuen door middel van de kiemcellen verbonden zijn. Hierbij extrapoleert ze de thans bestaande wet, volgens welke geen organisme ontstaat dan uit een organisme in de onmetelijke tijdruimte die lang voor alle menschelijke geschiedenis verliep.

Logisch is de moderne evolutie-leer echter gedwongen deze wet als eenmaal onderbroken te denken, n.l. toen uit de doode materie de eerste levende organismen ontstonden. Immers na de verwerping der Darwinistisch-materialistische toevalsleer is voor de moderne evolutie-opvatting geen andere uitweg, dan of zeer onwijsgeerig de eeuwigheid van het levende te proclameeren, of aan te nemen, dat bij het ontwaken van het eerste leven een nieuw beginsel van ontzagwekkende gecompliceerdheid de doode materie tot leven wekte.